Б-172.

Пролетарыі ўсіх краін, єднайцеся!

За ленінскія кадры

ОРГАН партбюро, камітэта ЛКСМБ, прафкома, МК і рэктарыята Беларускага дзяржаўнага універсітэта

№ 1 (116) | 21 студзеня 1941 г. | Год выдання VII

Ленін і цяпер жывей за ўсіх жывых
Нашы веды сіла і аружжа.

В. Маякоўскі.

СЕМНАЦЦАЦЬ ГОД БЕЗ ЛЕНІНА ПАД КІРАЎНІЦТВАМ таварыша СТАЛІНА

Семнаццаць год таму назад перастаў мысліць геніяльны мозг, перастала біцца палкае сэрца аснавальніка большэвіцкай партыі, аснавальніка III Комуністычнага Інтэрнацыянала, арганізатара перамог соцыялістычнай рэволюцыі, правадыра і настаўніка працоўных усяго свету — В. І. Леніна.

Ленін быў верным прадаўжальнікам справы Маркса і Энгельса, геніяльным тэарэтыкам, вялікім сусветным вучоным, які смела вёў барацьбу супроць устарэўшай навукі і пракладваў шляхі для новай, працоўнай навукі.

Развіваючы і канкрэтызуючы вучэнне Маркса і Энгельса аб пролетарскай рэволюцыі, Ленін абгрунтаваў і развіў ідэю гегемоніі пролетарыята ў рэволюцыі, ідэю перарастання буржуазна-дэмакратычнай рэволюцыі ў соцыялістычную рэволюцыю. ідэю саюза рабочага класа з працоўнымі масамі сялянства пры кіруючай ролі рабочага класа ў гэтым саюзе, абагуліў вопыт Парыжскай Комуны і двух рэволюцый у Расіі—1905 г. і ў лютым 1917 года Ленін адкрыў совецкую ўладу, як дзяржаўную форму дыктатуры пролетарыята На аснове даных аб імперыялістычным капіталізме, аб няроўнамерным і скачкападобным яго развіцці, Ленін распрацаваў новую тэорыю соцыялістычнай рэволюцыі. тэорыю аб магчымасці перамогі соцыялізма ў адной асобна ўзятай капіталістычнай краіне і немагчымасці адначасовай перамогі соцыялізма ва ўсіх краінах.

Семнаццацігадовы перыяд, які аддзяляе нас ад смерці Леніна, з'явіўся доказам вялікага таржаства ўсеперамагаючых ідэй ленінізма. Пасля смерці В. І. Леніна знамя ленінізма перайшло ў рукі вернага вучня, саратніка, прадаўжальніка, генія сучаснага прагрэсіўнага чалавецтва таварыша Сталіна.

Таварыш Сталін, вялікі майстар матэрыялістычнай дыялектыкі, абагульняючы вопыт соцыялістычнага будаўніцтва і сусветнага рэволюцыйнага руху, развіў марксісцка-ленінскую тэорыю, узбагаціў яе новымі палажэннямі і вывадамі. Усе састаўныя часткі марксізма-ленінізма—дыялектычны і гістарычны матэрыялізм, эканамічнае вучэнне, навуковы соцыялізм —атрымалі ў работах таварыша Сталіна далейшае развіццё. Таварыш Сталін развіў ленінскае вучэнне аб магчымасці перамогі соцыялізма ў адной краіне да вучэння аб магчымасці перамогі комунізма ў нашай краіне пры ўмове, калі нават захоўваецца капіталістычнае акружэнне. Таварыш Сталін распрацаваў і развіў далей марксісцка-ленінскае вучэнне аб соцыялістычнай дзяржаве.

26 студзеня 1924 года з трыбуны II Усесаюзнага з'езда Советаў магутным набатам пракаціліся па краіне словы сталінскай клятвы. Таварыш Сталін даў клятву перад труной Леніна з чэсцю выконваць яго заветы. Сталінская клятва ажыццёўлена. Справа Леніна, за якую ён вёў барацьбу, перамагла. Тое, што завяшчаў Ленін, тое, чаму пастаянна вучыў ён большэвіцкую партыю, бліскуча ажыццёўлена ў нашай краіне пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна.

Перамога соцыялізма ў СССР—гэта велізарнейшы трыумф ленінізма. Гэта перамога праходзіла ў жорсткай барацьбе, барацьбе з рознага роду ворагамі ленінізма, нашай партыі, совецкага народа. Партыя пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна да канца разграміла трацкісцка-бухарынскую банду шпіёнаў, забойцаў, рэстаўратараў капіталізма. Наша партыя, як ніколі, маналітна. адзіна, згуртавана вакол свайго ленінска-сталінскага ЦК. За гэтыя годы ўзмацнілася абароназдольнасць нашай краіны, магутнасць нашай соцыялістычнай дзяржавы, пашырылася тэрыторыя СССР.

Але Ленін вучыў нас ніколі не зазнавацца, не супакойвацца на дасягнутым. Мы павінны памятаць, што перад намі стаяць яшчэ больш велізарныя задачы—завяршэнне пабудовы соцыялізма і паступовага пераходу ад соцыялізма да камунізма.

Задачы паступовага пераходу ад соцыялізма да комунізма патрабуюць павышэння якасці вышэйшай адукацыі. Ленін не раз гаварыў, што комуністам можна стаць толькі тады. калі ўзбагаціш сваю памяць усёй сумай ведаў, накопленых чалавецтвам на працягу ўсёй гісторыі. Быць сапраўдным ленінцам, гэта значыць перш за ўсё аўладаць марксісцка-ленінскай навукай—навукай, якая ўзбрайвае веданнем законаў грамадскага развіцця і палітычнай барацьбы.

Пад сцягам Леніна—Сталіна мы перамаглі ў вялікіх баях за соцыялізм. Пад гэтым-жа сцягам, пад геніяльным кіраўніцтвам прадаўжальніка справы Леніна вялікага Сталіна мы пераможам ў барацьбе за комунізм ва ўсім свеце.

КЛЯТВА ПРАВАДЫРА

У жалобныя ленінскія дні на II з'ездзе Советаў СССР таварыш СТАЛІН даў ад імені партыі вялікую клятву:

«Мы, комуністы,—людзі асобага складу. Мы скроены з асобага матэрыялу. Мы — тыя, якія складаем армію вялікага пролетарскага стратэга, армію таварыша Леніна. Няма нічога вышэй, як чэсць належаць да гэтай арміі. Няма нічога вышэй, як званне члена партыі, аснавальнікам і кіраўніком якой з'яўляецца таварыш Ленін...

Уходзячы ад нас, таварыш Ленін завяшчаў нам трымаць высока і захоўваць у чыстаце вялікае званне члена партыі. Клянемся табе, таварыш Ленін, што мы з чэсцю выканаем гэту тваю запаведзь!..

Уходзячы ад нас, таварыш Ленін завяшчаў нам захоўваць адзінства нашай партыі, як зеніцу вока. Клянемся табе, таварыш Ленін, што мы з чэсцю выканаем і гэту тваю запаведзь!..

Уходзячы ад нас, таварыш Ленін завяшчаў нам захоўваць і ўмацоўваць дыктатуру пролетарыята. Клянемся табе, таварыш Ленін, што мы не пашкадуем сваіх сіл для таго, каб выканаць з чэсцю і гэту тваю запаведзь!..

Уходзячы ад нас, таварыш Ленін завяшчаў нам умацоўваць усімі сіламі саюз рабочых і сялян. Клянемся табе, таварыш Ленін, што мы з чэсцю выканаем і гэту тваю запаведзь!..

Таварыш Ленін няспынна гаварыў нам аб неабходнасці добраахвотнага саюза народаў нашай краіны, аб неабходнасці брацкага іх супрацоўніцтва ў рамках Саюза Рэспублік. Уходзячы ад нас, таварыш Ленін завяшчаў нам умацоўваць і расшыраць Саюз Рэспублік. Клянемся табе, таварыш Ленін, што мы выканаем з чэсцю і гэту тваю запаведзь!..

Ленін не раз указваў нам, што ўмацаванне Чырвонай Арміі і паляпшэнне яе стану з'яўляецца адной з важнейшых задач нашай партыі... Паклянемся-ж, таварышы, што мы не пашкадуем сіл для таго, каб умацаваць нашу Чырвоную Армію, наш Чырвоны Флот!..

Уходзячы ад нас, таварыш Ленін завяшчаў нам вернасць прынцыпам Комуністычнага Інтэрнацыянала. Клянемся табе, таварыш Ленін, што мы не пашкадуем свайго жыцця для таго, каб умацоўваць і расшыраць саюз працоўных усяго свету — Комуністычны Інтэрнацыянал!».

МУЖНАСЦЬ

Белым снегам усыпаны плошчы,
белым снегам укрыты сады.
Золкі вецер штандары палошча,
замятае на бруку сляды.
Мы ідзем —
і падзеншчык,
і токар,
і шахцёр,
і мараж,
і гарбар,
і студэнт,
малады і высокі,
і пануры сівы качагар.
Мы ідзем —
у палапленых світках,
у шынелях,
падраных з вайны,
у падшытых вятрамі накітках —
мы ідзем да ягонай труны.

Дом Саюзаў.
Калонная зала.
Чорным крэпам спавіта труна.

Мы прышлі...
І наўсцяж зарыдала
насцярожаная цішыня.
І ніколі не знойдзеш ні ў якіх
летапісных аналах пяра,
каб народ гэтак горка плакаў
над магілаю правадыра.
Нашы сэрцы наўзрыд галасілі,
нашы вочы заслала імгла...
Чалавечага плачу сіла
горы зрушыць векавыя магла.
Але вырасла мужнасць класа,
падняла нас ізноў на бой:
над палётам планет,
над часам,
над праклятай суровай зімой,
над снягамі,
над горам,
над жалем,
над законамі смерці й жыцця
падымаецца ленінец Сталін,
узнімаючы ленінскі сцяг.

Пятро ГЛЕБКА.

УСПАМІНЫ АБ ЛЕНІНЕ

Сустрэча

Мне было тады год адзінаццаць-дванаццаць. Мама паслала мяне ў крамку на Ям. Ад нас вярсты чатыры. Іду я. Мяне дагапяе чалавек. Апрануты ў скураную куртку і ў кэпі.

Пытаецца:

— Ты, дзяўчынка, куды ідзеш?

— На Ям, к Гарбачу за мукой.

—Чаму-ж ты ідзеш к Гарбачу? Ідзі ў кааператыў, там дзешавей.

— А дзе кааператыў? Я не ведаю.

Ён паказаў мне кааператыў, а сам па Горкі пайшоў.

Цяпер, цераз тыдзень, настаўніца Клаўдзія Нікалаеўна кажа мне:

— Пойдзем, Наташа, на Горкі.

— Зачым?

— У мяне там знаёмая ёсць. Яна ў больніцы працуе.

Ну, я пайшла з ёю.

Гляджу: ідзе гэты-ж чалавек.

Ён мяне адразу пазнаў, падышоў і пытаецца:

— Ну, як прыяцелька, дзе ты брала муку?

Я кажу:

— У кааператыве.

Ён засмяяўся і пайшоў.

Калі ён пайшоў, Клаўдзія Нікалаеўна мне сказала:

— Наташа, гэта Ленін

...Адзін раз прывезлі бульбу.

Дзяўчаты сабраліся, стала ім ні з таго, ні з сяго весела, сталі яны і смяюцца.

Камендант ім кажа:

— Будзе вам смяяцца, дзяўчаты! Ён спіць.

А Ленін адчыніў фортку і кажа каменданту:

— Не, я не сплю. Зачым вы адгаварываеце дзяўчат?

Няхай яны смяюцца, Гэта добра!

Як Федосія Нікіцішна ў Леніна была.

У нас бацька быў кровельшчык, працаваў у Смольным, ды перад самай рэволюцыяй і памер. Так што зарплата недаатрыманай засталася. Часовы ўрад з'явіўся, маці пайшла аднесна грошай, звярнулася з сорамам. Толькі і спыталі:

«А ты, бабка, бачыла, як жабы скачуць?»

Зіма нас прыціснула, маці кажа:

— Усе Леніна хваляць цяпер, ці не схадзіць мне ў Смольны?

Неяк раніцай устаем — няма старой. Думаем — у абедні, а яна гэта ў Смольны ўгрэбла... І падумайце толькі! Поўзала, поўзала там па кабінетах, ды на Уладзіміра Ільіча і нарвалася... Піша ён, запівае цукерку халодным чаем...

Яна ніколькі не падумала, што гэта ён сам — тады партрэтаў мала было, — і пытаецца:

— Вы, судар, якой главы: на пісьмо ці на разборы?

Ён рассмяяўся:

— Як прывядзецца, сударыня. Вам на што?

— Мяне людзі к Леніну накіравалі, к Уладзіміру Ільічу. Кажуць, тваю справу, Фядосія Нікіцішна, з усіх начальнікаў адзін Ленін можа разблытаць... А я і гляджу на вас, як хутка пішаце, і думаю: які гаспадзін шматграматны! — мабыць, не з апошніх начальнікаў... Дзе мне Леніна шукаць, не ўвойдзеце ў маё становішча?

Спакойна ўселася, ды коратка і далажыла.

Вочы ў яго такія вясёлыя зрабіліся, усміхаецца:

— Праўда, Фядосія Нікіцішна... Без Леніна абыйдземся.

Выклікаў супрацоўніка, выметку з кніжачкі даў:

«Таварыш, тэрмінова ўладзьце Фядосіі Нікіцішне яе справу».

Маці дадому прыходзіць і грошы выкладае:

— Усе начальнікі ў Смольным добрыя! І без Леніна ўсю справу зрабілі:

А цераз месяц прыносіць з базара фатаграфічную картку:

— Вось купіла начальніка, з якім у кабінеце сядзела...

Мы глянулі, ды і ахнулі:

— Мама, ды гэта-ж Ленін і быў!

Пчолы

Працаваў я на пасецы і раптам бачу: раздымаючы рукамі кусты, ідзе Ільіч.

Я кінуўся к яму:

— Уладзімір Ільіч, стойце! Я дам вам галаўны ўбор, каб вас пчолы не пакусалі.

А ён мне:

— Мяне ні адна пчала не зачэпіць.

І сапраўды: Уладзімір Ільіч настолькі плаўна прайшоў, — ні адна пчала яго не ўкусіла.

Тады я яго спытаў:

— Уладзімір Ільіч, растлумачце мне: як вы адшукалі маю гаспадарку? Гэта-ж вы ішлі не па сашы, а звярнулі на луг і па задняй дарозе прышлі да мяне на пасеку. Хто вам паказаў дарогу?

Уладзімір Ільіч засмяяўся:

— Тав. Скарамыслаў мяне прывялі да цябе па гэтай дарозе твае работнікі — пчолы. Калі я ішоў ад луга, я бачыў лятаючых пчол, лёталі ўзад і ўперад. Гэта яны і прывялі мяне да пасекі.

Чуючы гэта, я вельмі захваляваўся.

— Уладзімір Ільіч, вы вялікі геній! Нават я, інструктар па пчалаводству, не здагадаўся-б, ідучы на пасеку, спытаць дарогу ў пчол!

Гузік

К нам на завод прыязджае Ленін. Мне крычаць:

— Натарава, ты прымеш паліто!

У клубе душна. Ленін стаў гаварыць. Скінуў паліто на стул. Я схапіла — ды і ў гардэробную. Бачу ў левай пале сярэдняга гузіка няма. Я ад сваёй жакеткі адарвала гузік ды на ленінскае паліто і прышыла тоўстым нумарам, каб налоўга... Ён паехаў, не заўважыў. А гузік трошкі не такі. І так мне гэта прыемна, а нікому не адкрываю свой сакрэт.

Тут парадкам часу прайшло. Іду на Ліцейпаму, а ў фатаграфіі «Фенікс», у вакне, партрэт павялічаны Леніна. Паліто на ім тое самае. Я ўважліва ўглядваюся, а гузік — той самы, мой гузік.

Ён у гэтую-ж зіму і памёр. Я дастала ў фатаграфіі на Ліцейным заветны партрэт.

Ён у мяне каля люстэрка ў раме цяпер. Кожны дзень падыйду, пагляджу ды паплачу.

А гузік-та мой прышыты...

У ДНІ ЗІМОВЫХ КАНІКУЛ

Універсітэцкімі арганізацыямі зацверджан план правядзення канікул па ўніверсітэту, які прадугледжвае наступнае: 40 лепшых выдатнікаў вучобы і актывістаў грамадскай работы пасылаюцца ў двухтыднёвыя дамы адпачынку. 25 студзеня будзе праведзен вечар, прысвечаны вынікам першага паўгоддзя 1940/41 вучэбнага года.

Для застаўшыхся студэнтаў у гор. Мінску намячаюцца наступныя мерапрыемствы: 27/І—лекцыя аб міжнародным становішчы. 31/І—лекцыя дац. Зудзіліна на тэму «Ціхаакіянская праблема». 4/ІІ—лекцыя-канцэрт аб Бетховене. 6/ІІ—лекцыя аб характары сучаснага бою.

Апрача таго, будуць праведзены два культпаходы ў драматычны і оперны тэатры і экскурсіі ў карцінную галерэю і музей.

Абаронна-фізкультурныя мерапрыемствы: арганізуецца пераход двух лыжных аддзяленняў у поўным баявым снаражэнні па маршруту Мінск-Баранавічы. Будзе праведзена некалькі масавых выхадаў за горад на здачы норм на значкі ГПА І і ІІ ступені і для трэніроўкі к кросу імені ХХІІІ гадавіны РСЧА. 28/І— масавы выхад на каток. 30/І—ваенная ігра пад кіраўніцтвам ордэнаносца т. Данілава і т. д.

К. ЦІШКЕВІЧ.

ХОД ЭКЗАМЕНАЦЫЙНАЙ СЕСІІ

★ ★ ★

ПА ФІЗМАТУ

На фізмаце, яшчэ задоўга да пачатку экзаменацыйнай сесіі, большасць студэнтаў сур'ёзна рыхтавалася да экзаменаў. Аднак, неабходна адзначыць, што многія студэнты мала прапрацоўвалі матэрыял на працягу года. Тэрмін здачы экзамена па фізіцы на ІІІ курсе фізмата быў прадоўжан на адзін дзень. Экзаменатар не паспеў праэкзаменаваць усіх у апошні тэрмін—13/І-41 г. Па гэтаму курсу лепш за ўсіх падрыхтаваўся і здаў экзамен т. Разоўскі. У часе сесіі выявілася, што т. Разоўскі ведаў глыбока матэрыял, вывучыў многа літаратуры, чытаў літаратуру сумежных дысцыплін і добра ведаў гістарычныя факты.

Былі выпадкі нядобрасумленных адносін да сесіі. Так студэнт П. зусім не падрыхтаваўся да экзамена. На пытанне выкладчыка (дац. Пелеп): «Раскажыце, што вы ведаеце добра з гэтага курса», П. не змог знайсці такога пытання, на якое ён змог-бы адказаць. Студэнт П. атрымаў адзнаку нездавальняючую. Таксама не здалі экзамена студэнты Б. і Р. Студэнт гэтага курса т. Маўшовіч М. на экзамене рашыў скарыстаць канспект (канспект т. Леонава), за што быў недапушчан да здачы прадмета. Студэнты Л., З. і М. не здалі першую і другую частку гэтага курса і такім чынам маюць па дзве нездавальняючыя адзнакі.

Не высокія веды паказалі студэнты ІІ курса па фізіцы. 16/І-41 г. з 13 здаваўшых экзамен толькі адзін студэнт Войтаў змог адказаць на выдатна. Студэнтка т. Авербух хутка і без запінкі вывела бараметрычную формулу, аднак на пытанне выкладчыка аб прымяненні гэтай формулы на практыцы не змагла адказаць. У далейшым выявілася, што яна не ведала пабудову барометра і вопыт Тарычэлі. Тав. Авербух атрымала нездавальняючую адзнаку. Неабходна сказаць, што гэты курс чытаўся студэнтам у мінулым вучэбным годзе і, такім чынам, студэнты здаюць экзамен праз поўгода пасля сканчэння курса, што з'яўляецца ненармальным. Неабходна таму паставіць пытанне перад Камітэтам вышэйшай школы аб змяненні парадку здачы экзаменаў па фізіцы.

У часе экзаменаў была і такая частка студэнтаў, якая раней вучылася на пасрэдна і добра, а пасля пастановы СНК пачала займацца на выдатна (студэнты ІІІ курса Наймарк, Плашчынскі і др.). Аднак, некаторыя студэнты гэтага-ж курса пагоршылі паспяховасць. Стыпендыят т. Фрыдлянд Я. з трох экзаменаў здаў адзін на добра і два на пасрэдна. Неабходна адзначыць, што некаторая частка студэнтаў не з'яўляецца ва ўказаныя тэрміны на экзамены. Так. 16/І не з'явіліся на экзамены 64 студэнты і ім выстаўлены нездавальняючыя адзнакі.

Нам. дэкана фізмата ГАБРЫЕЛАЎ.

ПА ФІЛФАКУ

На філфаку закончыліся экзамены па чатырох дысцыплінах: стараславянская мова (І і ІІ курсы), агульнае мовазнаўства (І курс) і сучасныя беларуская і руская мовы (ІІ курс).

Экзамены па стараславянскай мове праходзілі 24 і 25 снежня, г. зн. да пачатку экзаменацыйнай сесіі. Студэнты доўгі час рыхтаваліся да здачы гэтай дысцыпліны; гэтым і тлумачыцца тое, што з 48 здаваўшых на І курсе выдатна атрымалі 27 чал., добра — 14; пасрэдна — 7; з 35 здаваўшых на ІІ курсе выдатна атрымалі — 22, добра — 7 і пасрэдна — 6. Экзамены праходзілі пры наяўнасці высокіх патрабаванняў. Не гледзячы на гэта, мы маем вялікі процант выдатных і добрых адзнак, што тлумачыцца добрымі ведамі студэнтаў.

Процант атрымаўшых выдатна і добра па агульнаму мовазнаўству таксама значны: з 47 здаваўшых выдатна атрымалі 17 чал., добра — 11, пасрэдна — 17, нездавальняюча — 2. Узровень ведаў, які паказалі студэнты па гэтай дысцыпліне, вельмі добры.

Экзамены па сучаснай рускай мове праходзілі 14 студзеня. Процант атрымаўшых выдатна і добра малы; з 24 здаваўшых выдатна атрымалі 3 студэнты, добра — 4, пасрэдна — 13 і нездавальняюча — 3. Студэнты недаацанілі гэтай дысцыпліны, на працягу года мала працавалі над яе засваеннем; яны лічылі зазорным для сябе «зубрыць», гэта зн. асвойваць канкрэтны эмпірычны матэрыял. З вопыту правядзення экзаменаў па данай дысцыпліне студэнты павінны зрабіць для сябе ўсе неабходныя вывады, і перш за ўсё зразумець, што вывучэнне лінгвістычных дысцыплін, галоўным чынам у перадэкзаменацыйныя і экзаменацыйныя дні, не можа забяспечыць здавальняючых вынікаў.

Экзамены па сучаснай беларускай мове далі лепшыя вынікі.

Дэкан філфака праф. Т. П. ЛАМЦЕЎ.

ПА ГІСТФАКУ

Студэнты IV курса гістарычнага факультэта ў гэту сесію здавалі дацэнту Ефімаву першую частку курса гісторыі залежных і каланіяльных краін. Да гэтага экзамена студэнты рыхтаваліся доўга і грунтоўна. Значная частка з іх мела для падрыхтоўкі свае падручнікі, а астатніх поўнасцю забяспечыла імі бібліятэка.

Добрую падрыхтоўку паказаў рад студэнтаў. З 45 здаваўшых першую частку курса гісторыі залежных і каланіяльных краін 9 чал. атрымалі выдатна. Асабліва выдзяляюцца грунтоўныя адказы студэнтаў Абецэдарскага, Надэля, Леўко і Ардюшкевіч М. Аднак, трэба адзначыць, што некаторыя студэнты адказвалі горш, чым ад іх чакалі. Так, студэнт-выдатнік Сокал адказаў толькі на добра. Экзамен паказаў, што некаторыя студэнты дрэнна ведаюць карту: тав. Сіняўскі даваў грунтоўныя адказы на пытанні экзаменатара, але, калі яму прышлося паказаць на карце рэспублікі Паўднёвай Амерыкі, ён не змог іх знайсці. Частка студэнтаў у выніку дрэннай падрыхтоўкі атрымала нездавальняючыя адзнакі. Да ліку такіх адносяцца М., К., М. і П.

Экзамены па гісторыі залежных і каланіяльных краін сведчаць аб тым, што студэнты хоць і лепш сталі працаваць, аднак іх работа яшчэ не поўнасцю адпавядае патрабаванню партыі і ўрада аб павышэнні якасці вучобы.

Дэкан гістфака П'ЯНКОЎ.

ПА ГЕАФАКУ

Вынікі сесіі паказалі, што пераважная большасць студэнтаў старэйшых курсаў сур'ёзна рыхтаваліся да прадстаячых іспытаў. Студэнты IV курса датэрмінова здалі гісторыю народаў СССР. Нядрэнна зданы імі гідралогія сушы, асновы марксізма-ленінізма.

Але не ўсе студэнты гэтых курсаў уявілі сабе сутнасць становішча. Яны спадзяваліся на лебералізм выкладчыкаў, на магчымасць атрымаць дадатную ацэнку без адпаведнай падрыхтоўкі.

Да такіх студэнтаў адносіцца Зомерград (IV курс), які атрымаў дрэнна па гідралогіі сушы, яму-ж не залічана замежная мова. Апрача таго ён мае старую запазычанасць па трох прадметах. Не з'явіўся на экзамен студэнт V курса Здановіч.

Зусім дрэннае становішча на І курсе. З 28 чал. экзаменаваўшыхся па матэматыцы здала толькі 11 чал. 14 студэнтаў атрымалі нездавальняючую ацэнку і 3— не з'явіліся на экзамен. Гэта паказвае, што студэнты І курса не займаліся штодзённай падрыхтоўкай, спадзяючыся за некалькі дзен падрыхтаваць увесь курс. Дрэнна аб цы справа і з пісьменнасцю. Залік па рускай мове не залічан 18 студэнтам. Асабліва выдзяляецца несур'ёзнасцю адносін да экзаменацыйнай сесіі Лагуценка (нездавальняюча па матэматыцы і рускай мове), Старобінец (нездавальняюча па матэматыцы, рускай і замежнай мовах).

Наглядаліся выпадкі і недысцыплінаванасці. Студэнтка І курса Гоберман дрэнна вяла сябе ў часе экзамена па матэматыцы. Выкладчык тав. Мопсік вымушан быў звярнуцца за садзейнасцю ў дэканат. Вынікі экзаменаў на І курсе паказваюць, што студэнты яшчэ не ўявілі сабе асаблівасцей вучобы ў ВНУ, не навучыліся самастойна працаваць над кнігай.

Дэкан факультэта ЖЫЛІНСКІ.

Мінск, друкарня «Звязды». УК98. Тыраж 1000. Адказны рэдактар І. ЛЕВІН.